

ECOTOPIA

L'Estatut Atòmic

La qüestió de la nuclearització de Catalunya, herència del franquisme, no interessa els nostres polítics i en conseqüència no ha estat contemplada en la reforma de l'Estatut. Un tema tan decisiu per al present i el futur biològic dels catalans i que condiciona tot el model energètic del país encara és tabú.

Quan tant es parla de finançament com a element clau de la negociació amb el Govern Zapatero no es pot obviar el risc que ha assumit Catalunya aollint un dels parcs atòmics més densos de la Mediterrània. I quan es reivindiquen els drets històrics i la nació no es pot obviar que se'ns va imposar una nuclearització que comporta la destrucció de tot el que significa aquest concepte quant a autodeterminació i autosuficiència. Per això, al pujolisme pronuclear mai no li va interessar un debat democràtic sobre el tema. Calia mantenir l'entelèquia que es pot defensar el catalanisme tot i tenint el sector energètic hipotecat amb la nuclearització.

Bé, doncs, ni en el preàmbul de l'Estatut ni en l'articulat (especialment de l'article 133, dedicat a l'energia) el Parlament de Catalunya no hi reivindica la desnuclearització, tal com sí s'expressa, per exemple, en la Constitució de la República del cantó de Ginebra. I és especialment preocupant que no ho hagin ni tan sols plantejat els «ecosocialistes» d'ICV ni els nacionalistes d'ERC. El pitjor, però, és que l'opinió pública, desmotivada en aquest tema i desinformada, no veu ni la necessitat ni la conveniència d'aquests debat. El fet que la quotidiana contaminació nuclear no es vegi, ni es flairi, ni se senti dificultat enormement la creació d'una consciència crítica. Això no evita

que es continuï enverinant de forma persistent i acumulativa els sòls, l'aigua, l'aire i els éssers vius.

Quan l'Estat parla de «solidaritat fiscal» de Catalunya cap a les comunitats menys desenvolupades —és a dir, el que se'n diu un espoli—, ens hauríem de preguntar si les autonomies que no tenen nuclears assumirien solidàriament els costos que comportaria un accident greu amb una fuga radioactiva a Ascó o a Vandellòs. És que el fet d'haver-nos obligat per força a acceptar un parc atòmic ja envellit no ha de tenir unes compensacions fiscals per als consumidors de l'electricitat situats en les àrees d'influència de les centrals? Si tant positiva era l'energia nuclear per al franquisme, per què no es van construir reactors a Madrid a la vora del Manzanares? No és, aquest, doncs, un altre exemple de la colonització que sofreix el nostre país?

Un Estatut que accepta la nuclearització no pot ser qualificat de més descentralitzat de l'Estat quan aquest és qui controla les centrals i el residu que produeixen. No ens enganyem: la tecnologia atòmica és una «tecnologia d'Estat», incentivada amb el diner públic, i no una tecnologia de lliure mercat.

Tots els avenços del redactat estatutari a favor del desenvolupament sostenible, d'un medi ambient saludable i del dret a la informació ambiental, queden desdibuixats en no autoexigir-nos, en el preàmbul i en l'articulat, la desnuclearització i una estratègia de trànsit cap a una economia menys dependent dels recursos fòssils.

La societat nuclear que consolida l'Estatut pactat a Madrid és una societat que vulnera el dret al desenvolupament sostenible i a gaudir de les energies lliures i renovables.

ECOCRONOLOGIA

MOVIMENT ECOLOGISTA CATALÀ

1984 → 22 de novembre

El president del Govern espanyol rep a la Moncloa una representació dels ecologistes de l'Estat representants del Comité de Participación Pública, òrgan dependent de la Comisión Interministerial del Medio Ambiente (CIMA). De Catalunya hi assisteix en Salvador Filella, de DEPANA.

1984 → Desembre

DEPANA fa públic un treball sobre les alternatives a l'embassament de Rialb a partir d'uns treballs confeccionats per tècnics de l'entitat.

1984 → Nadal

Per darrera vegada s'instal·la un avet centenari davant uns grans magatzems situats al Portal de l'Àngel de Barcelona. La pressió ecologista aconsegueix el compromís de la direcció dels magatzems de no tallar ni exhibir mai més cap altre avet centenari.

1985 → Febrer

Alternativa Verda organitza el I Congrés dels Verds a Cardedeu, on critica durament els estatuts inscrits al Ministerio del Interior per no respectar els acords assolits a la I Conferència dels Verds celebrada a Màlaga.

1985 → 13 de març

Inauguració de l'exposició itinerant «El Foc!, El Bosc!», al Museu de la Ciència de Barcelona.

1985 → 4 de maig

Se celebra el I Col·loqui de Naturalistes Vallesans, organitzat pel Centre Vallesà d'Estudis dels Ecosistemes Mediterranis (CEEM).

1985 → Maig

Celebració de la Universitat Verda del Vallès a Caldes.

1985 → Juny

Alternativa Verda es retira del procés estatal de constitució de Los Verdes, a causa de la «manca de sensibilitat confederal» per part dels col·lectius espanyols.

1985 → 9 d'agost

El jutge de Berga dicta aute de processament contra el director de la Central Tèrmica de Cercs pel suposat delictes ecològic denunciat per Alternativa Verda.

1985 → 5 de setembre

APENVO presenta denúncia a la sol·licitud d'ampliació de l'empresa química GEMA S.A. del terme municipal de Les Franqueses.

USERDA

EDITOR:
Jaume Reixach

DIRECTOR:
Xavier Borràs

CAPCALERA:
COL·LECTIU
USERDA (ACCE)

CONSELL DE REDACCIÓ:
Xavier Borràs
Pere Carbonell
Txell Centeno
Cristina Domingo
Xavier Garcia
Pep Puig
Santiago Vilanova

info@userda.com
607 116 687

CORREU POSTAL:
EDICIONS
D'ECOLOGIA
AP. 802-08080-BCN

IL·LUSTRACIONS:
COL·LECTIU
USERDA

DISSENY I MAQUETACIÓ:
Carles Vallalta

SUBSCRIPCIONS
I PUBLICITAT:
934 586 410
comercial
@eltriangle.info

IMPRIMEIX:
GRÁFICAS
DE PRENSA
DIARIA SA

DIPÒSIT LEGAL:
B-48.290-1977

EDITA:
EDITORIAL DE
PERIODISTES SL

ECODIARI

ecodiari.blogspot.com
François Terrasson,
l'home i la natura

FRANÇOIS TERRASSON SOBREVOLANT AMB UNA AVIONETA LA REGIÓ DEL XINGÚ, AL BRASIL, EL JUNY DE 1992.

Santiago Vilanova

El passat 2 de gener va morir als 66 anys François Terrasson, periodista, escriptor, fotògraf i ecologista, membre de l'associació Journalistes-Écrivains pour la Nature et l'Écologie (JEN).

Vinculat des de 1967 al Museu Nacional d'Història Natural de París, on feia tasques d'investigador, divulgador i conferenciant, va participar en molts estudis de planificació del medi ambient a Brasil, Senegal i Madagascar. Una de les seves passions era estudiar les poblacions indígenes i la seva relació amb la naturalesa. El 1988 va publicar el seu primer llibre *La Peur de la Nature* (Ed. Sang de la Terre) i el 1994 *La civilisation anti-nature* (Le Rocher).

Compromès amb les causes ecologistes i anti-nuclears era un bon amic de Catalunya. Amb ell vaig compartir algunes trobades i viatges internacionals per discutir els problemes relacionats

amb la informació ambiental i com superar els estrebanys i censures dels magnats de la premsa. Entre aquests viatges es troba una expedició a la selva amazònica, concretament a la conca del riu Xingú, el juny de 1992, per conèixer les tribus indígenes i la seva relació amb els colons atrets per les falses expectatives de desenvolupament de la carretera transamazònica. La visita al Walden Pond, l'estany i els boscos de Concord, on s'inspirà el naturalista H. D. Thoreau, fou una de les altres experiències vitals que vam viure junts.

Terrasson i una representació dels JEN, amb Claude-Marie Vadrot com a president de l'associació, van assistir també a la Cimera de Rio. Sempre recordarem la seva ironia, sorneguera i crítica envers els que han deshumanitzat l'ecologisme. El seu record i la seva obra sempre seran vius entre nosaltres.

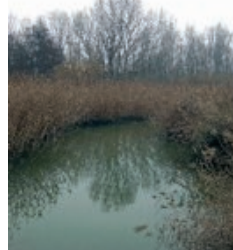
Febrer de 2006

FIRA NATURA

www.firanatura.org

PORTADA

FOTOGRAFIA:
Xavier Borràs

AGENDA VERDA

www.terra.org

INFORMACIÓ
ECOLOGISTA
SETMANAL

www.matria.info